

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. Patrocinium D. Josephi pro virtutibus & perfectione omnium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

VIII. Ut verè dicere possit Sanctus Josephus, *Postulavi filium meum, dedit mihi gentes in hereditatem*, & mihi firmissimè persuasum sit Divum Josephum his postremis temporibus, quibus ipse cultus (quod toties repetii) à Divinâ providentiâ expressè reservatus est, à filio suo petiisse & ab eodem obtinuisse illarum gentium salutem, quam propterea reciprocè filius ejus sedulæ sollicitudini & tutelæ consignavit, qui proinde strenuos illos Operarios ab eodem Filio suo obtentos, & cœlesti fortitudine ac constantiâ armatos, adjuvando profecutus est: atque ita; licet Gentes illæ decem millia Pedagogorum, seu Prædicatorum, habuerint, sed non multos Patres; ipse enim Divus Josephus per merita sua illos Christo genuit.

S E C T I O II.

*Patrocinium Divi Josephi
pro virtutibus & perfectione omnium.*

IX. **H**oc Privilegium magnificentè verè devotivè Sancti Josephi; verè utique magnificentè: Cùm enim hi probè sciant nihil esse desiderabilius virtute & perfectione, nihil autem molestius quàm difficultates, quæ in illarum acquisitione occurrunt superare, nihil consequenter optabilius judicabunt, quam in hac prosecutione potenter juvari.

X. Atqui Sanctus Josephus has molestias ita sublevar, & manum tam propitiam & efficacem præbet volentibus & benè affectis ut nonnisi ludicra puerorum tericulamenta fuisse inveniantur p̄tor (usq; evanescent manum eo invocato operi admoventibus: unde non vereor dicere quod sentio Deum ipsius sollicitudini & pietati potius quam ullius alterius Sancti præcipuè has causas commississe? & id quidem quantum arbitror meritò, in compensationem, scilicet vitæ illius tam Sanctæ, tam absconditæ, tam interioris, tamque perfectæ, quam per triginta annos totos duxit in domo suâ Nazarethanâ cum sanctâ familiâ suâ,

Juvat hæc in re Seraphicam matrem nostram Theresiam omnium Divi Josephi devotorum Coripheam potius audire quàm me, vel quemcumque alium. Hæc ergo libro vitæ suæ de Superiorum suorum speciali mandato à se Hispanicè conscripto cap. 6. *Accipi, inquit, pro Advocato & Magistro gloriosum Sanctum Josephum, & precibus ejus valdè me commendari, clarèque cognovi, quod Sanctus iste Pater & Dominus meus extraxerit me tum ex necessitate istâ, tum ex aliis majoribus circa honorem, & jacturam animæ periculis, idque majori meo bono quàm eum rogare scrivissem. Non memini me rem ullam usque modo eum rogasse, quam non adimpleverit, mirum est quam magnis gratiis per Sanctum hunc me Deus dignatus sit & è quantis tum corporis, tum animæ periculis eriperit: videtur Deus sanctis aliis ad succurrendum in particularibus aliquibus necessitatibus gratiam donasse, sed gloriosè huic sancto, sicut ipsa experia sum, ut optuletur & auxilium ferat in omnibus, quodque nobis notum facere Salvator voluerit, se sicut in terris ei subditus fuit, & Pater ejus nominabatur, Nutricius & gubernator ejus existens, eique mandare potens, ita nunc in Cælis indulgere omne quod petit: Quod etiam experti sunt alii à me quibus ut ei se commendarent consului. Et de novo veritatem hanc probavi ..... vellem libenter devotionem erga gloriosum hunc Sanctum omnibus suadere ob magnam experientiam quam habeo honorum quæ obtinet à Deo. Neminem novi verè devotione ei affectum, & qui particulare aliquod servitium ei faciat, quem in virtute magis promotum non videam; quia animabus ei se commendantibus multum progressum afferit: Ab annis aliquot videtur mihi quod rem unam ab eo petam, quam semper video completam. Et si petitio non omnino re-cta est, eam ipsè ad majus bonum meum rectificat ac dirigit: si persona essem qua scribendi haberet potestatem, libentissimè ad gratias quibus Sanctus hic me, aliasq; personas affectu particulatim referendum me dilatarem. Sed ne mandatum mihi factum prætergrediar, brevior ero in multis quam voluissem, & in aliis quam oporteat prolixior, tanquam quæ in bonis rebus omnibus parum discretionis habeam:*

D d d d 3

solum

solum pro Dei amore oro, ut is qui mihi non credit, probare velit, & experientia discat quam sit utile glorioso huic Patriarchæ se commendare, eique devotum esse: præsertim vero eis qui se orationi ad dicunt..... Qui Magistrum à quo bene orare discat nancisci nequit, in Magistrum accipiat gloriosum hunc Sanctum, & bene orandi viam sine dubio inveniet. Hæc Sancta Mater, quibus similia passim habet alibi.

XII. Exemplum suavitate & admiratione plenum in hunc rem refert Oamarinus citatus, de quodam juvene deploratæ vitæ ex domo cujusdam Episcopi, cujus Ephæbus erat, ob depravatos mores ejecti: hic post ejectionem militiæ nomen dedit: cui adscriptus, post aliquantum tempus vitæ suæ pertæsus signa deseruit: quare fugientem insecuri Tribunus & Commilitones, ab eis tandem apprehensus, damnatus fuit more militum desertorum ad vitam per arma miserè finiendam: alligatus ergo palo seu arbori, & jam jam Sclopetis appetendus, cepit ille ex toto corde converti ad Divum Josephum, promittens ei si ab hac extremitate liberaretur, se reliquum vitæ suæ in ipsius obsequio, & statu Religioso traducturum. Et ecce; ô rem mirabilem & amabilem! dum hæc ille animo versat, & hæc propositum ingeminat, Deus subito virginis opulentæ, tunc ibi præsentis, cor ad istius miseri commiserationem fecit, quæ statim Tribuno adgeniculans supplicat sibi miserum istum donari in maritum: quod Tribunus admirandus annuit, & liberatus est, ipsique ibidem desponsati: sed Juvenis ille memor promissi sui, antequam advesperasceret, monuit novellam sponsam suam de promissione à se in istis angustiis factâ: Cujus obtento consensu suscepit habitum Patrum nostrorum Discalceatorum à Sanctâ Matre Theresiâ nostrâ Divo Josepho specialiter dicatorum, quem non diu post Sponsa in eodem vitæ genere secuta est.

XIII. Aliis particularibus exemplis in hujus veritatis fidem recensendis non diutius immorabor, plura qui desideraverit inveniet apud eandem Sanctam

Matrem Theresiam in libris ab ipsâ conscriptis: apud P. Barri Jesuitam libro citato cap. 10. & alios: transeamus ad majora & notabiliora quæ scilicet respiciunt Congregationes Religiosas & Familias integras, quibus evidentissimè benedixit.

Ac primò quidem ab eadem Sanctâ Matre Theresiâ nostrâ exordiamur, quæ, quod cœlitus edocta scriptis suis tradidit, hoc ipsa proprio experimento comperit: Reformationem enim suam nostrorum Excalceatorum & Excalceatarum, omnium totius Ecclesiæ undequaque celeberrimam, quam eidem Divo Josepho Patri suo in principio (monente Desparâ totius Ordinis Matre & Patronâ singularissimâ) dicavit; & cujus ipsum Patronum & Tutelarem esse voluit (propter quod ei primum Monasterium quod ædificavit, nuncupavit) ita sub ejus auspiciis crescere vidit, benediciente propter amantissimum Patrem suum ejus conatibus Domino; ut brevi ex modico surculo excreverit in magnam arborem, quæ ramos suos extendit à mari usque ad mare, & à flumine usque ad terminos Orbis terrarum, in quibus infinitæ Cœli aves, idest utriusque sexus homines, à terrenis abstracti requiescunt, itaut Congregatio illa talibus incrementis sub tanto Patrono aucta, majoribus nunc Ordinibus in numero Conventuum, Personarum, virtute, literis, sanctitate, & laboribus pro Ecclesiæ augmento gloriosè susceptis, & exantlatis, æquiparari possit: Atque ita quidem ut omnes illius Conventus nullo dempto (quod observatione dignissimum est, atque ad cultum hujus Sanctissimi Proto-Patriarchæ universum orbem Christianum animare valet) totidem sint velut probatæ Piscinæ ad infirmitates corporum curandas, totidem prophætoria ad obtinenda quæcumque animarum beneficia, in perpetuum spiritus Theresiæ heredum patrimonium, à Clementissimo Deo hominibus assignata, quot apud eos sunt Ecclesiæ aut erectæ in istius sancti Protectoris & Tutelariæ honorem Aræ, ut inquit Doctor Matthias Naveus citatus.

Exem-

- XV. Exemplum tantæ fororis non impigre secuti sunt etiam fratres ejus. Patres, dico, & primi Authores Reformationis totius Ordinis, Venerandi PP. *Matthæus Pinaule*, & *Philippus Thibault* Provinciae Turoniae seu etiam Armoricae sub Regno Regis Christianissimi: Hanc siquidem ut testatur noster Matthias à Sancto Joanne ejusdem Provinciae Provincialis dignissimus Tomo 2. Histor. Panegyri. Ord. Carm. part. 4. cap. 30. sub ejusdem Sanctissimi totius Ordinis Protectoris auspiciis inceperunt, hanc ejus Tutelæ specialissimè cômiserunt, ejus nomini primum Conventum quem ab auspiciatâ Reformatione ædificare potuerunt, solemniter consecrarunt; in aliis Aram unam, quantum licuit, in omnibus, ejus Festum quàm solemnissimè fieri potest celebrari constituerunt, quod etiam in aliis Provinciis ubicumque viget reformatio Religiosissimè servatur, ab omnibus denique quotidie in precibus vespertinis post Beatissimam Virginem, & ante Sanctum Patrem nostrum Eliam, communiter invocari sanxerunt, non sine manifestissimâ etiam Dei benedictione. Hæc quippe reformatio tales sub ejus potentissimis auspiciis fecit progressus, ut jam ferè totum Ordinem quâcumque extenditur pervaserit: Opus ut norunt experti non minoris, imò longè majoris difficultatis quàm Ordinem de novo fundare.
- XVI. Eodem tempore quo Carmelitis reformandis Sancta Theresia incumbebat, cœperunt quoque reformandis in Hispania Ordinis Sancti Francisci Conventibus, actiori quæ observantia inducenda operam dare S. Petrus de Alcantara à Clemente IX. unâ cum S. Mariâ Magdalenâ de Pazzi nostræ Observantia anno 1669. Sanctorum Fastis adscriptus, & R. Pater Joannes Paschalis, qui primæ atque aliarum reformatarum Matri Provinciae Castellanae Sanctum Iosephum ascivere Patronum, cujus favore & Patrocinio eam ad illum provexerunt statum, in quo illam cernere est.
- XVII. Societas IESU nobilissima eidem Sanctissimo Patriarchæ commendat domos tertiæ probationi destinatas,

quæ fit post absoluta studia, ubi interioris hominis cultura, & humilitatis latere cupientis, exercitiis & acquisitioni potissimum intenditur, quoniam sciunt Patres isti religiosissimi quod eâ in parte præcipuè se admirabilem reddit iste Sanctissimus Pater IESU, & hi etiam experti cum quanto fructu.

XVIII. Congregatio Patrum Oratorii IESU in Gallia, qui ei etiam specialissimè devoti sunt, ejusque festum maximâ quâ possunt solemnitate celebrant in domibus suis, in quibus etiam ut minimum unum Altare habent ei dicatum, in omnibus crevit ad oculum, & hoc quidem, sensu & opinione illorum, auxiliis potentissimis Divi Iosephi protectoris, in quo filialiter confidunt: nam ab anno 1611. in quo hæc devotissima & eruditissima Congregatio initium sumpsit Parisiis in suburbio Sancti Iacobi, usque ad annum 1619. idest spatio octo annorum vel circiter, ita crevit, ut eo tam brevi intervallo triginta duas domos in primariis istius Regni Civitatibus obtinuerit, ut Rothomagi, Tholosa, Lugduni, Aureliis, Turonia, &c.

XIX. Patres Carthusiani anno 1567. ad Capitulum Generale Ordinis Congregati cum vacua ubique Novitiis Monasteria sua considerarent, atque adeo institutum suum vehementer periclitari, si veteranis magno numero decedentibus Tyrones non succederent, decreverunt ad Sancti Iosephi patrocinium recurrere, ejusque festum quotannis solemnè habere, ut patet ex Decreto istius Capituli. Et ex eo tempore non defuerunt idonei qui vel ipsis in locis se offerrent, vel aliunde submitterentur postulantes admitti. P. Barri lib. cit. cap. 13.

XX. Urtulinae Virgines cum in Lambesci Provincia sedem statuere sperarent allecæ piorum quorundam speciosis promissis, adeo isthæc immatura omnia, & præter earum opinionem imparata invenere, ut nec domum in quam diverterent pretio locandam aliquis exhibere vellent: Quare redeundum sibi Aquas Sextias, unde venerant, vix ulla dubitabat. Prius tamen quam frustratæ remearent, ad eum quem

quem expeditioni suæ patronum elegerant Sanctum Iosephum, novem-diali devotione statuerunt confugere, & Litanias ejus post Missam pariter recitare. Necdum nonus illuxerat dies, cum honestus Presbyter, qui nuper Ecclesiam Virginibus Theresianis prope ipsam urbem condi curaverat, Superiorissimam Ursularum advenarum accedit, Ecclesiam & domum suam ei annexam offert cum certis possessionibus eo quoque spectantibus: Ita invocati patrocini apparuit efficacia, cum bonæ istæ Virgines in ejus domum se receptas viderunt, quæ inter Divo Iosepho devotas singulariter meruit ejus filia dici.

XXI. Et hæc nunc sufficiant ad institutum nostrum: ut non tantum particulares omnes, sed etiam Communitates aliæ ad prædictorum exemplum & imitationem alliciantur, ut tam præpotentem adiutorem sibi etiam adsciscant in Patronum: quemadmodum anno 1676. fecit præunte Serenissimo Principe & Episcopo, cum Per-Illustri Capitulo suo Cathedrali Civitas, Patria & Diocesis nostra Leodiensis, pro ut fecerat paulò ante totum Imperium, annuente & approbante ad postulationem piissimi Imperatoris Summo Pontifice.

XXII. Ad calcem hujus capituli, addendum primò, innumeram illam sobolem spiritualem Divo Iosepho à Deo concessam, non posse illi à nobis negari, postquam vidimus Deum sic eum dilexisse, ut ei filium suum unigenitum daret. Addendum secundò, fuisse etiam meritum ex multis causis, quarum una nec parva aut exigua hæc est quod eundem Dei filium & suum, ab impij Herodis & Satellitum ejus crudeli manu eriperit.

XXIII. Huic asserto prolusum video Exodi cap. 1. vers. 17. & seqq. in obstetricibus Ægyptiis, quæ licet Ægyptiæ essent & à Dei veri Religione valde alienæ, à Deo tamen observatos Hebræorum pueros larga mercede cumulata sunt: sic enim ibi habet Scriptura: *Timmerunt autem obstetrices Deum & non fecerunt juxta præceptum Regis Ægypti, sed conservabant mares, quibus ad se accesseritis, Rex ait: Quidnam est hoc quod*

facere voluistis, ut pueros servareis? Quæ responderunt, non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres, ipsa enim obstetricandi habent scientiam, & priusquam venimus ad eas pariunt: bene ergo fecit Deus obstetricibus: & quia timuerunt obstetrices Deum, edificavit eis domos. Non voluit Deus illas esse irremuneratas quæ pueros populi sui contra Regis Edictum servaverant.

Sed attende earum remuneratio. *XXIV. edificavit, inquit Scriptura eis domos. Quid autem hoc est? Id est, inquit Oleaster, Primò, dedit illis posteritatem, dedit eis progeniem seu filiorum multitudinem; eo quod Hebraismus, à Banach, quod est edificare, deduxit Ben quod est filius, quasi filius sit ædificium Patris: ex quo sequitur quod dare alicui filios est idem quod ædificare illi domum.*

Secundò, *XXV. edificavit eis domos, id est, inquit idem Oleaster, rem familiarem dedit & auxit: Immensam ergo Divi Iosephi mercedem, numerum filiorum spiritualium innumerum, Coelestium divitiarum copiam, hinc collige: hi enim mulieres Ægyptiæ à Deo promeruerunt rei familiaris augmentum & progeniem multam, seu filiorum multitudinem carnalium ob substractos neci pueros Hebræorum Scripturæ Sacræ attestante, quid non meruit D. Iosephus à Deo, qui filium ejus ab Herodis truculentâ manu, ac deinde ab Archelai furore eripuit?*

CAPUT VII.

Patrocinium Divi Iosephi contra corporales dæmonum infestationes.

A Beneficiis spiritualibus, illis scilicet quæ tangunt animam, Divi Iosephi interventu fieri solitis, de quibus in præcedentibus, ad corporalia quæ tangunt corpus gradum facturus, hoc loco ut congruum ordinem sequamur patrocinium ejusdem Sanctissimi Patriarchæ potentissimum contra corporales dæmonum infestationes collocandum censui, quia cum infestatio hujus-